

କନ୍ତର କାନ୍ତିକ ଦୀନ ଜମିନିନିର୍ମାଣ ଫୁଲ୍‌ଲାଇସ୍

କାନ୍ତର କୁଳକୁଡ଼ି ?

ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା କି ତରଫ ସେ ଆନେ ବାଲା ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ଅନେକ ନହିଁ, କେଵଳ ଏକ ହୈ । ଵହ ହୈ, ଏକ ଅଲ୍ଲାହ ପର ଈମାନ ଓ କେଵଳ ଉସକି ଇବାଦତ କରନା । ଉସକେ ଅତିରିକ୍ତ ଜିତନେ ଭୀ ଧର୍ମ ହୈ, ସବ ମାନବ ନିର୍ମିତ ହୈ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ହମ ଭାରତ କି ଯାତ୍ରା କରେ ଓ ଲୋଗାଙ୍କ କେ ସାମନେ କହେ କି ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଏକ ହୈ, ତୋ ସମୀ ଏକ ଆଵାଜ୍ ମେଂ କହେଗେ କି ହାଁ, ହାଁ, ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଏକ ହୈ ଓ ବାସ୍ତବ ମେଂ ଯହି ଉନକି ପଵିତ୍ର ପୁସ୍ତକଙ୍କ ମେଂ ଲିଖା ହୁଆ ଭୀ ହୈ । [89] ପରନ୍ତୁ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ବିଦୁ ପର ବେ ମତଭେଦ କରେଗେ ଓ ଲଙ୍ଘ ପଡ଼େଗେ ଓ ହୋ ସକତା ହୈ କି ଏକ-ଦୂସରେ କି ହତ୍ୟା ପର ଉତ୍ତର ଆୟେ । ଵହ ହୈ, ଵହ ଛୁବି ଓ ରୂପ ଜିସେ ଧାରଣ କରକେ ଈଶ୍ଵର ପୃଥ୍ବୀ ମେଂ ପ୍ରକଟ ହେତା ହୈ । ଉଦାହରଣ କେ ତୌର ପର ଭାରତୀୟ ଈସାଈ କହେଗେ ଈଶ୍ଵର ଏକ ହୈ, ଲେକିନ ଵହ ତୀନ ବ୍ୟକ୍ତିଯୋଂ (ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପଵିତ୍ର ଆତ୍ମା) ମେଂ ଦେହଧାରୀ ହେତା ହୈ । ଜବକି ଭାରତୀୟ ହିନ୍ଦୁଆଙ୍କ ମେଂ କୁଛ କହେଗେ କି ଈଶ୍ଵର ଜାନବର, ଇଂସାନ ଯା ମୂର୍ତ୍ତି କେ ରୂପ ମେଂ ପ୍ରକଟ ହେତା ହୈ । ହିଂଦୁ ଧର୍ମ କେ (ଚଂଦୁଜା ଉପନିଷଦ 6 : 1-2) ମେଂ ହୈ : "ଵହ କେଵଳ ଏକ ପୂଜ୍ୟ ହୈ, ଉସକା କୋଈ ଦୂସରା ନହିଁ ହୈ ।" (ବେଦ, ସ୍ଵେତା ସ୍ଵାତାର ଉପନିଷଦ :19୦:4, 20୦:4, 6:9) ମେଂ ହୈ : "ପୂଜ୍ୟ କେ ନ ତୋ ପିତା ହୈ ଓ ନ ହି ସ୍ଵାମୀ ।" "ଉସେ ଦେଖନା ସଂଭବ ନହିଁ, ଉସେ କୋଈ ଆୟ୍କ ସେ ନହିଁ ଦେଖତା ।" "ଉସ ଜୈସା କୋଈ ନହିଁ ହୈ ।" (ଯଜୁର୍ଵେଦ 40:9) ମେଂ ହୈ : "ଅଂଧେରେ ମେଂ ପ୍ରବେଶ କରତେ ହୁଁ, ଜୋ ଲୋଗ ପ୍ରାକୃତିକ ତତ୍ତ୍ଵଙ୍କ (ବାୟୁ, ଜଲ, ଅଗିନ ଆଦି) କୀ ଉପାସନା କରତେ ହୁଁ । ଅଂଧେରେ ମେଂ ଝୁବତେ ହୁଁ : ଜୋ ସଂବୁତି (ହାଥ ସେ ବନୀ ହୁଈ ଚିଙ୍ଗେ ଜୈସେ ମୁର୍ତ୍ତି ଏବଂ ପତ୍ଥର ଆଦି ।) କୀ ପୂଜା କରନେ ବାଲେ ହୁଁ । ଈସାଈ ଧର୍ମ ମେଂ : (ମୈଥ୍ୟ 4:10) ମେଂ ହୈ : "ଉସ ସମ୍ୟ ଯସ୍ତୁ ନେ ଉସକେ କହା : ଜାଓୟେ ହେ ଶୈତାନ, ଯହ ଲିଖା ହୁଆ ହୈ, ତେରେ ପୂଜ୍ୟ ରବ କେ ଲିଏ ସଜଦା କର ଓ ଉସି କୀ ଇବାଦତ କର ।" (ନିର୍ଗମନ 20: 3-5) ମେଂ ହୈ : "ମେରେ ସାମନେ ଓ କୋଈ ଦେଵତା ନ ରଖନା । ନ ତୋ ଅପନେ ଲିଯେ ତରାଶୀ ହୁଈ ମୂରତ ବନାନା, ଓ ନ କୋଈ ଚିତ୍ର, ନ ଊପର ଆକାଶ ମେଂ, ନ ନୀଚେ ପୃଥ୍ବୀ ପର, ଓ ନ ପୃଥ୍ବୀ କେ ନୀଚେ ଜଲ କେ ଅଂଦର । ଉନକି ଉପାସନା ନ କର । କ୍ୟାଂକି ମୈ ତେରା ପରମେଶ୍ଵର ଈର୍ଷ୍ୟାଲୁ (ଗୈରତମଂଦ) ପୂଜ୍ୟ ହୁଁ, ଜୋ ମୁଦ୍ରାରେ ବୈର ରଖନେ ବାଲୋଙ୍କ କୀ ତୀରସି ଓ ଚୌଥି ପୀଢ଼ି କେ ପିତରୋଙ୍କ ପାପୋଙ୍କ କେ ପ୍ରାୟଶିଚତ କରତା ହୈ ।"

ଯଦି ଇଂସାନ ଗହରାଈ କେ ସୋଚେ ତୋ ପାଏଗା କି ଧାର୍ମିକ ଗିରୋହଙ୍କ ଓ ରୂପଙ୍କ କେ ବୀଚ ସମୀ ସମସ୍ୟାଙ୍କ ଏବଂ ମତଭେଦଙ୍କ କାରଣ ଵହ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ହୈ, ଜିନ୍ହେ ଇଂସାନ ଉନକେ ଏବଂ ଉନକେ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା କେ ବୀଚ ବନା ଲେତା ହୈ । ଉଦାହରଣ କେ ତୌର ପର କୈଥୋଲିକ ଏବଂ ପ୍ରୋଟେସ୍ଟେଂଟ ଆଦି ସଂପ୍ରଦାୟ, ହିଂଦୁ ସଂପ୍ରଦାୟ କେ ନିର୍ମାତା କେ ସାଥ ସଂବାଦ କରନେ କେ ତରିକେ ପର ଭିନ୍ନ ହୁଁ, ସମ୍ୟ ନିର୍ମାତା କେ ଅସ୍ତିତ୍ବ କେ ଅବଧାରଣା ପର ନହିଁ । ଯଦି ବେ ସମୀ ସୀଧେ ଈଶ୍ଵର କୀ ଇବାଦତ କରେ, ତୋ ଏକ ହୋ ଜାଏନ୍ତେ ।

ଉଦାହରଣ କେ ତୌର ପର ପୈଗଂବର ଇବାହିମ -ଉନପର ଶାଂତି ହୋ- କେ ସମ୍ୟ ମେଂ ଏକ ଅଲ୍ଲାହ କୀ ଇବାଦତ କରନେ ବାଲା ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମ ପର ଥା । ଵହି ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ମାନା ଜାତା ଥା । ଲେକିନ କିସି ପୁଜାରୀ ଯା ସଂତ କେ ଅପନେ ଓ ଅପନେ ରଚ୍ୟିତା କେ ବୀଚ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବନାନେ ବାଲା ଗଲତ ଥା । ଇବାହିମ -ଉନପର ଶାଂତି ହୋ- କେ ଅନୁଯାୟୀ କେଵଳ ଏକ ଅଲ୍ଲାହ କୀ ପୂଜା କରନେ ତଥା ଯହ ଗଵାହୀ ଦେନେ ପର ବାଧ୍ୟ ଥେ କି ଅଲ୍ଲାହ କେ ସିଵା କୋଈ ମାବୂଦ (ପୂଜ୍ୟ) ନହିଁ ହୈ ଓ ଇବାହିମ ଅଲ୍ଲାହ କେ ରସୂଲ ହୁଁ । ଅଲ୍ଲାହ ତାଲାନ ନେ ମୂସା -ଉନପର ଶାଂତି ହୋ- କୋ

इब्राहीम -उनपर शांति हो- के संदेश की पुष्टि के लिए भेजा, तो इब्राहीम -अलैहिस्सलाम- के अनुयायियों पर नए नवी को स्वीकार करना और यह गवाही देना ज़रूरी हो गया कि अल्लाह के अतिरिक्त कोई पूज्य नहीं है तथा मूसा व इब्राहीम अल्लाह के रसूल हैं। उस समय जो बछड़े की पूजा करता था, वह ग़लत रास्ते पर था।

जब ईसा -अलैहिस्सलाम- मूसा -अलैहिस्सलाम- के संदेश की पुष्टि के लिए आए, तो मूसा के अनुयायियों पर ईसा को सच मानना, उनकी पैरवी करना और यह गवाही देना ज़रूरी हो गया कि अल्लाह के अतिरिक्त कोई माबूद नहीं है और ईसा, मूसा और इब्राहीम अल्लाह के रसूल हैं। अब जिसने तीन माबूदों की आस्था रखी और ईसा तथा उनकी माँ सत्यवादी मरयम की इबादत की, वह ग़लती पर था।

इसी तरह जब मुहम्मद -सल्लल्लाहु अलैहि व सल्लम- अपने पूर्व के नबियों के पैगाम की पुष्टि के लिए आए, तो ईसा और मूसा -उन दोनों पर शांति हो- के अनुयायियों पर नए नवी को स्वीकार करना और यह गवाही देना अनिवार्य हो गया कि अल्लाह के अतिरिक्त कोई पूज्य नहीं है और मुहम्मद, ईसा, मूसा और इब्राहीम अल्लाह के रसूल हैं। अब जो मुहम्मद की इबादत करे या उनसे मदद माँगे, वह असत्य एवं ग़लत पर है।

इस्लाम उन आकाशीय धर्मों की पुष्टि करता है, जो उससे पहले उसके ज़माने तक आते रहे। इस्लाम यह मानता है कि रसूलगण जो धर्म लाए वो अपने-अपने युग के लिए उपयुक्त थे। परन्तु आवश्यकता के बदलने के साथ-साथ नए धर्म की बारी आती है, जो मूल में तो पूर्व के धर्म के साथ सहमत होता है, परन्तु ज़रूरतों के अनुसार आदेशों एवं निर्देशों में भिन्न होता है। वह अपने पूर्व के धर्मों के एकेश्वरवाद की पुष्टि करता है और वह संवाद का रास्ता अपनाकर सृष्टिकर्ता के संदेश के स्रोत के एक होने की हक्कीकत को पूरी तरह स्वीकार करने वाला होगा।

धर्मों के बीच संवाद इसी मूल अवधारणा पर आधारित होना चाहिए, ताकि एक सच्चे धर्म की अवधारणा और अन्य धर्मों के बातिल होने पर जोर दिया जा सके।

संवाद के कुछ अस्तित्वगत और धार्मिक उसूल हैं। एक व्यक्ति के लिए यह ज़रूरी है कि वह उनका सम्मान करे और दूसरे के साथ संवाद करने के लिए उन ही को आधार बनाए। क्योंकि इस संवाद का उद्देश्य कट्टरता और मनमानी से छुटकारा पाना है, जो पक्षपातपूर्ण अंधी संबद्धता को मिटाने का नाम है, जो मनुष्य को शुद्ध एकेश्वरवाद की वास्तविकता से दूर रखती है और लड़ाई तथा विनाश की ओर ले जाती है, जैसा कि इस समय हमारी स्थिति है।

ବ୍ୟାକିଳା ପତ୍ରକାଳୀ: <http://www.vyakila.com/2026/08/23/35/>

ପରିବହନ 23 ମସି ବ୍ୟାକିଳା 2026 08:31:45 ବେଳେ